

ŠTEVERJANSKI VESTNIK

Števerjan, Trg Svobode, 6 — Izdaje S.K.P.D. «Rančiček B. Sedej» iz Števerjana — Registriran na sodišču v Gorici, dne 7. marca 1989, št. 72

OPREMILI: ČLANI DRUŠTVA

UREDILI: IVAN VOGRČ (glavni urednik), DAMJAN TERPIN, VALENTINA HUMAR, SILVANA VOGRČ, HADRIJANA CORSI, ANITA TOMAŽIČ,
NICO DI BATTISTA - EDI HLEDE (odgovorni urednik) — Lasten tisk

Spedizione in Abb. Postale Gr. IV - 70% - Autoriz. Prov.le PT GO — Periodico trimestrale

GENNAIO-MARZO 1993 - N° 1

Števerjan,

Leto

Štev.

januar-marec 1993

XXV

1

ŠTEVERJANSKI VESTNIK V 25. LETO REDNEGA IZHAJANJA

12. januarja je minilo 24 let od kadar je izšla prva številka Števerjanskega vestnika. Zato s to številko stopamo v 25. leto izhajanja. Naš list tako nepretrgoma izhaja in že četrto stoletje obvešča o vsem dogajanju v Števerjanu in bližnji okolici. Zato smo lahko nanj vsi ponosni, saj je postal važen dokument zgodovine naše vasi v zadnjih 25. letih. Zraven tega pa je Števerjanski vestnik prejšnja leta večkrat pisal spomine starejših števerjancev iz daljnih težkih časov. Take spomine bomo morali zo pet uvesti, zato nam bo dobrodošel vsak tak dopis. Dobrodošla bo tudi ka ka podobna raziskava ali referat, ki jo pripravi naša mladina kot šolsko gradivo.

Števerjanski vestnik izhaja skoraj vsem števerjanskim družinam (razen nekaterim, ki so se mu odpovedali) in mnogim števerjancem, ki so se izselili iz naše vasi.

Naš list izhaja in deluje v okviru društva "F.B. sedež", ki si prevzema v breme skoraj celotne stroške izhajanja. Zato drži tudi določeno linijo, ki se ujema s cilji in nameni domačega društva (ostati zavedni Slovenci, obdržati čim več mladine, pospešiti kulturno in družbeno dejavnost v vasi, itd.). Seveda je Vestnik trn v peti le tistim, ki slabo gle dajo na vse kar domače društvo organizira. Mnogim niso po volji nekateri podpisi člankov, med katerimi je seveda tudi moj, in večkrat se zgodi, da postanejo nasprotni prav tisti podpisi, ki se redno in največkrat pojavljajo. Namesto kritiziranja določenih podpisov in člankov, bi bilo bolje, da bi si vzeli nekaj prostega časa in napisali kaj novega ali dali svoje mnenje o določenem problemu. Prav gotovo bi se s tem naš list obogatil.

S to številko Števerjanskega vestnika začne delovati nov odbor, ki je bil imenovan na zadnji seji društva 1. februarja 1993. Odbor je tako sestavljen: Ivan Vogrič (glavni urednik), Damijan Terpin, Valentina Humar, Silvana Vogrič, Anita Tomažič, Hadrijana Corsi in Niko Di Battista. Upamo, da ne bo razočaral svojih zvestih bralcev.

Imamo tudi novo naslovnico. Po 10. letih smo odložili stran, s števerjansko in jazbinsko cerkvijo, ki jo je narisal domačin David Pintar. Za novo naslovnico pa smo prosili slikarja Hijacinta Jusso, ki je naslovno stran v celoti preuredil po svojem umetniškem čutu, za kar se mu lepo zahvaljujemo.

Ivan VOGRIČ

Spoštovani gospod župnik Lazar in dragi moji Števerjanci!

Pregovor pravi, da je bogat tisti, ki zna iz srca reči hvala! Moja hvaležnost, zajeta v to besedo, vam govori: Ponosna sem, da sem doma iz kraja, kjer živijo tako dobri in razumevajoči ljudje.....

Ko sem na božično noč osebno se **vam zahvalila**, nisem vam povedala koliko ste darovali. Zato čutim, da **to moram storiti!**

Kot voda, ki stalno priteka **vsak dan**, tako ste vse te mesece, ta čas, kó divja straš na vojna v nekdanji Jugoslaviji, prinašali vaše darove posamezni in g. župnik v imenu župnije! Prinašali ste **hrano, zelo dobro hrano in lepo urejeno čisto obleko**. Vsega sem bila in sem vedno vesela.

Do 1. avgusta ste prejeli že vse zahvale! Od 1. avgusta 1992 pa do 1. marca 1993, ste mi posamezni in g. župnik darovali: **£ 1.529.000 - Bog povrni g. župniku in vam vsake mu posebej za vse te darove!**

Se posebno iskrena hvala otrokom osnovne šole pod vodstvom gđč. Anke Černic, ki so mi darovali za begunske otroke **£ 450.000**.

Torej skupno ste denarja darovali **£ 1.979.000**. - Od tega sem darovala v denarju **£ 400.000** Karitas na Brezovico, ker so nujno rabili za begunce! Ves ostali denar sem pora bila za najnujnejšo hrano, katero sem razdelila v Centre kjer se nahajajo begunci, in Ka ritas skrbi za hrano in higijeno otrok!

Kot veste po svojih šibkih zmožnostih skrbim in delam za ljudi v stiski. Posredujem raznovrstno pomoč za šest begunskih Centrov v Šturje, Postojno, Brezovico, Cerknico, Kočevje in Črnomelj! To je 17.420 ljudi od teh nekaj več kot 11.000 otrok... Vsi ti ljudje so ostali brez vsega in jim lahko le naš čut za sočloveka omogoči preživetje! Najbolj potrebni so tisti begunci, ki so pri družinah, tem je treba pomagati!

Poleg skrbi za begunce je moj trud usmerjen tudi v vse številnejše družine. Pomoč potrebujejo tam kjer je nezaposlenost, veliko otrok, bolezen... Neka invalidka mi piše: "Ne samo darovi, hrana in obleka, ampak me podpira tudi zavest, da v trpljenju in veliki stiski nisem sama. Bog povrni ljudem, ki na zemlji nadaljujejo Njegovo delo ljubezni in se znajo skloniti k najmanjšim..."

Tako vidite, dragi rojaki, žetev je velika.... In kadarkoli mi je primanjkovalo sredstev, ste mi prav vi velikodušno pomagali. Vedno sem se lahko zanesla na vas. Nikoli me niste pustili praznih rok. Ob vaši darežljivosti in dobrotljivosti sem tudi sama dobila

moči za tako težko in zahtevno delo.

Zato prihajam k vam, kakor eden od stotih, da ponižno, a hkrati goreče zakličem iz srca tisto najlepšo besedo: HVALA!

Prisrčno vas pozdravljam in se priporočam z mislijo iz Tobijske knjige: "Ako boš imel mnogo, deli obilno, ako boš imel malo, skušaj tudi malo rad deliti".

Naj bo za vse nas postni čas, čas milosti in ljubezni, da bo tako lepše in svetlejše Velikonočno jutro.

Hvaležna vaša

sr. Mihelangela

Gorica, 5.3.1993

Namesto običajne uvodne duhovne misli, ki nam jo pripravlja g. župnik, objavljamo tokrat zahvalo, ki nam jo je poslala domačinka sestra Mihelangela, ki deluje v okviru Goriške Karitas, za vso pomoč beguncem v Sloveniji (denarno in materialno), ki jo je zbrala naša župnija. Tudi to je način srečanja s Kristusom na križu.

TEREZIKA SREBERNIČ ZOPET ODŠLA V MISIJONE

V nedeljo, 10. januarja, je zopet odpotovala v misijone domačinka Terezika Srebernič. Terezika se je od nas poslovila na božičnici, ki je bila v Sedejevem domu na praznik Gospodovega razglasenja 6. januarja letos in nam na kratko povedala, kam gre in kaj bo tam delala. Namenjena je v misijon St. Mary's v mestu Kitwe v Zambiji. Delovala bo v okviru tamkajšnje bolnišnice, tako da bo sensibilizirala in seznanila prebivalce z najnujnejšimi potrebami, predvsem pa higijenskimi. Tam se morajo tudi soočiti z največjim problemom današnjega človeka: AIDS-om, ali kugo 20. stoletja.

Zaenkrat se Terezika nahaja še v mestu Kitwe, kjer se še uči angleščine in bo tu ostala še kak mesec, dokler ne bodo v misijonu St. Mary's uredili stanovanja, v katerih bo Terezika z ostalimi sodelavci živala.

Na števerjanski božičnici je Terezika povedala, da bo preko g. župnika in našega lista ostala povezana z celotno župnijo. Obljubila je, da nam bo dopisovala, z naše strani pa ji bomo skušali pošiljati Vestnik tja v daljno Afriko.

Priporočila se je tudi, naj se nanjo spominjamo v svojih molitvah.

MEŠANI PEVSKI ZBOR NA KOSTANJEVICI

V nedeljo, 10. januarja, se je cerkveni pevski zbor iz Steverjana odzval prijaznemu povabilu patra Nika Žvoklja za sodelovanje pri sv. maši na Kostanjevici nad Novo Gorico. Zbor je pri glavni sv. maši ob 10h pel zanimiv božični program, ki ga je sicer že pripravil za polnočnico v svoji župniji.

Dve trobenti in dve pozavni sta uvodoma v sv. mašo zaigrali Charpentierjev Te Deum, ki ga poznamo kot siglo eurovizijskih programov na TV. Takoj za tem je zadonela pesem Božji nam je rojen sin iz grl mladih števerjanskih pevk in pevcev.

Med sveto mašo smo lahko prisluhnili še naslednjim božičnim pesmim: Slava na višavah Leopolda Cveka, Jericijevi Aleluji, Sattnerjevi Noč Božična, Cvekovima Pastirci iz spanja in Raduj človek moj. Vse omenjene pesmi je na orgle spremljal mojster Humbert Bergant, ki je že marsikdaj sodeloval z našim zborom. Višek maše je bila Limbacherjeva Turmbäuser-Messe nach Sätzen alter Meister, ki je napisana za mešani zbor in trobila. Po maši so se pevci zvrstili v prezbiteriju, kjer so odpeli še šest starih božičnih pesmi s spremljavo citer. Prijetno božično vzdušje se je ustvarilo v cerkvi s pesmimi: Glej zvezdice božje, Rajske strune, Poslušajte vsi ljudje, tam stoji pa hlevček, Tamle na slamci in Sveta noč. Koncert so zaključile fanfare s Te Deum.

Za pevce je sledilo prijetno presenečenje, saj so nam skrbni patri pripravili poje dino, lahko rečemo komplektno kosilo. Po kratkem pokramljanju in izmenjavi misli smo za prosili patra Nika, da nam je na kratko opisal zgodovino tega znamenitega samostana in grobnic Burbonov. Kljub temu namreč, da nismo oddaljeni več kot deset minut vožnje od tega kraja, marsikdo od nas ni še poznal dragocenih zgodovinskih biserov, ki jih hranijo frančiškani na Kapeli. Bila je torej edinstvena priložnost, da smo prisluhnili izčrpnemu podajanju zgodovinskih podatkov. Sledil je ogled samih grobnic v kripti pod oltarjem kostanjeviške cerkve. Kot izbrani gostje smo si lahko ogledali tudi bogato samostansko knjižnico, ki hrani lepo število srednjeveških rokopisov. Izrecno je bila odprta soba, v kateri je ohranjen del Bohoričevega rokopisa prve slovenske slovnice iz druge polovice 16. stoletja in lastnoročen podpis Marije Terezije. S tem smo se počutili visoko počaščeni.

Zbor čuti zato dolžnost, da se ob priliki še enkrat srčno zahvali najprej Vladimirju Čadežu, ki nam je ponudil tako čudovito priložnost, da smo svoj božični program ponegli izven domače vasi, nenazadnje pa naj izrečemo "Bog povrni" še patru Niku za tako izredno pogostitev, gospodu Bergantu, trobentačem in citrašu pa za sodelovanje s svojimi instrumenti. Naj ne pozabimo tudi na dirigenta Tomaža Tozona, ki je v tako težki družinski situaciji prišel voditi nastop zbora.

MEŠANI PEVSKI ZBOR

Mešani pevski zbor nadaljuje svojo letošnjo pevsko sezono. Kot največji letošnji projekt lahko beležimo pripravo Limbacherjeve baročne maše za štiroglasni zbor in trobila, ki jo je zbor prvič izvedel na polnočnici. Sicer je treba povedati, da so bili pevci in pevke ob napovedi, da bo zbor poskušal naštudirati novomašo, kar nejevoljni. Vzrok tega pa je bilo dejstvo, da ima števerjanski zbor na repertoarju kar lepo število maš, preveč od teh pa je izvajal samo enkrat ali dvakrat. Ko pa so si pevci in pevke malo ogledali notno gradivo, je bilo razpoloženje bistveno drugačno. Zagrabili so se za delo in v dobrem mesecu dni naštudirali glavne dele: Kyrie, Sanctus, Benedictus in Agnus Dei. Zmanjkalo je časa za najdaljši del, Gloria, ki je bil naštudiran posebej za snemanje za Radio Trst A.

Že ob klavirski spremljavi je Limbacherjevo delo prevzelo pevce, mogočno in prijetno izvajanje kvarteta trobil mladih študentov akademije za glasbo v Ljubljani pa je vse prepričalo, da trud ni bil zaman.

Po polnočnici so bila mnenja poslušalcev sicer deljena: nekateri bi si za tako priliko želeli milejših in nežnejših melodij, drugi so bili pa naravnost navdušeni nad novostjo. Svoje so seveda prispevale stare slovenske božične pesmi, še posebej zato, ker je vse očaral mili glas citer. Še najbolj zadovoljni pa so bili člani zbora, saj sami najbolj občutijo, kdaj je izvajanje boljše ali ... manj dobro. Tokrat je bilo, lahko mirnega srca rečemo, zelo dobro.

Manj zadovoljstva je bilo po nastopu na Kostanjevici, kjer se zborni najboljše odrezal. Seveda je treba za dober nastop tudi precej samodiscipline, sposobnosti in resnosti. Večkrat pa tudi sreče in predvsem zdravega razpoloženja.

Slabši občutek pa je popravilo snemanje božičnega programa in maše za Radio Trst A, ki je bilo izvedeno v začetku februarja v števerjanski cerkvi. Pristop članov sicer ni bil najboljši, saj so bili mogoče še vedno pod vtisom slabega občutka iz nastopa na Kostanjevici. Ko pa so slišali prve posnetke, se je vzdušje popolnoma spremenilo.

Pri tem je treba povedati, da so bile pesmi dobro naštudirane, tako da je zbor lahko pozorneje sledil dirigentu Tomažu Tozonu. Pohvaliti pa moramo tudi snemalce, v prvi vrsti g. Slugo in ostale tehnike, ki so znali dobro izkoristiti akustiko števerjanske cerkve, kar pa ne zmanjšuje zaslug pevcev in dirigenta. Kot že rečeno je bila posneta tudi Limbacherjeva maša, z Glorio vred, kar pomeni, da študij, ki je bil vložen v pri-

pravo, ni bil zaman.

Sledila je priprava nastopa na reviji Primorska poje. Tudi tokrat se je zbor našel v časovni stiski, saj je bil nastop na koncertu v Sovodnjah že v petek, 19. marca.

Zbor je v pičlem mesecu naštudiral tri nove skladbe, s katerimi je tudi počastil stoletnico organiziranega planinstva na slovenskem. Gre za tri skladbe na planinsko temo, med katerimi sta se pevcem najbolj priljubili Artačeva na besedilo koroške pesnice Milke Hartmanove Spev z gore in De Marzijeva Planikin ki jo sicer bolj poznamo v originalnem, furlanskem besedilu. Pri prvi je solistični del zapela Nadja Cotič s svojim mehkim sopranskim glasom, drugi pa je dal ton operni pevec Martin Srebernič, ki spet so deluje z našim zborom in s svojim baritonom večkrat požlahti njegove nastope.

Zbor je nastopil kot zadnji med petimi primorskimi skupinami. Nastop sta zaokrožili še dve, že prej naštudirani Vodopivčevi skladbi: Soldaška in Pri oknu. Glede na čas, kiga je zbor imel na razpolago za pripravo tega nastopa in pogojev v katerih se je nastop odvijal (absolutna tema na odru in reflektorji uperjeni naravnost v oči pevcev, tako da je marsikoga pograbilo nervoza), lahko rečemo, da se je zbor kar dobro odrezal.

Sedaj tečejo priprave na oljčno nedeljo in Veliko noč. Do konca sezone pa bodo pevci in pevke pripravili morda še kakšno presenečenje.

Damijan TERPIN

NOVA CD PLOŠČA IN DVOJNA KASETA "OD KOROTANA DO JADRANA"

Na posnetkih tudi števerjanski zbor

Sredi februarja je pri založbi kaset in plošč RTV Slovenija izšla nova CD plošča in dvojna kaset z naslovom "Od Korotana do Jadrana". Zbranih je kar 32 pesmi, ki jih izvajajo 29 zborov iz vse Primorske oz. iz Koroške.

Nedvomno je to izredna dragocenost, saj so na enem mestu zaobjeti in v celoto povezani pevci in pevke dveh obrobnihih pokrajin slovenskega narodnostnega prostora, kjer slovenski besedi ni vedno dana možnost oz. gotovost ohranitve, pač pa je stalno izpostavljena.

Predsednik združenja pevskih zborov Primorske Rudi Šimac je na ovitku plošče med drugim zapisal: "Spoznali smo, da vrhunska slovenska kultura ne seže in tudi ne more se

či tja, kjer umira slovenstvo! Tja pridemo edini mi, slovenski pevci, saj je slovenska pesem velikokrat edino, kar je v teh vaseh, ki nikoli niso imele slovenske šole, še ostalo".

Med zbori, ki delujejo na naši strani meje beležimo Dekliški zbor Vesna s Križa, Tržaški oktet, Mešani zbor Primorec Tabor z Opčin, Mešani zbor Milan Pertot z Barkovelj s Tržaške, Goriško pa zastopata Mešani zbor Hrast iz Doberdoba in Mešani zbor F. B. Sedej iz Števerjana, ki izvaja vsem znano in priljubljeno Venturinijevo Znamenje.

Za naše pevce predstavlja izbor v ta krog boljših primorskih zborov lepo zadoščenje in priznanje, ni pa šele prvo: pred par leti je izšla plošča ob 80-letnici smrti Simona Gregorčiča z naslovom "Mojo srčno kri škropite", na kateri je tudi skladba, ki jo izvaja števerjanski zbor. Leta 1990 pa je izšla videokaseta s posnetki tekmovanja cerkvenih zborov na Bledu in sprejema pri papežu, ki se ga je kot zmagovalec udeležil prav števerjanski zbor.

Plošča "Od Korotana do Jadrana" pa je tudi po izboru skladb zelo zanimiva, saj je na njej vsak zbor predstavil verjetno najbolj priljubljeno skladbo.

Damijan TERPIN

ARHIVIRAN KAZENSKI POSTOPEK PROTI UREDNIKOM ŠTEVERJANSKEGA VESTNIKA

Goriški sodnik za preliminarne preizkave dr. Gorjan je odredil arhiviranje kazenskega postopka, ki ga je sprožil s prijavo odv. Michele Formentini proti podpisanemu in odgovornemu uredniku našega lista Ediju Hledetu. Na predlog javnega tožilca dr. Trotte je bil tako ustavljen proces proti obema urednikoma, proti katerima se je vodila preiskava zaradi obrekovanja preko tiska. Šlo je namreč za članek, ki je bil objavljen v našem listu izpod peresa podpisanega Damijana Terpina, v katerem je bilo govora o odločitvi goriškega pretorja dr. Laudisia, da se zaustavi bitje ure na števerjanskem zvoniku med nočjo. V članku se je avtor navezoval tudi na nekatere druge sodne postopke, ki so bili vloženi proti števerjanski župniji.

Avtor ovadbe, odv. Formentini, je očitno menil, da je bil članek napisan na žaljiv oz. obrekovalen način, s tem pa se nikakor ni strinjal goriški sodnik, ki je zadevo zaključil še pred sprožitvijo procesa in preiskavo zaključil na že navedeni način in tako potrdil legitimost in korektnost našega pisanja. Le-temu se tudi v bodoče ne namerava-

mo odreči, še posebej takrat, ko je treba pred javnostjo razgrniti krivico.

Seveda si podpisani pridržuje pravico, da se v mejah zakona zaščiti pred takšnim ravnanjem odv. Formentinija.

Medtem je bilo števerjanskemu župniku vročeno obvestilo o vpisu navedbe o tožbi v zvezi z odpornim zidom, ki stoji pod "Borovci". Vpis je bil opravljen na pobudo tožeče stranke (odv. Formentinija) baje na celotno parcelo, ki vsebuje Sedejev dom in prostor Med Borovci. Ker se podoben vpis navadno opravi le takrat, ko tožeča in tožena stran razpravljata o lastništvu neke nepremičnine, česar pa ne beležimo v našem primeru, ne vidimo razlogov za tovrstni vpis. Proti slednjemu je zagovornik g. župnika, odv. Battello, že vložil priziv.

Damijan TERPIN

23. FESTIVAL "ŠTEVERJAN '93"

Na seji 15. februarja letos se je sestel odbor, ki koordinira organizacijo Festivala. Kot poglavitna točka razprave je bila razpis 23. Festivala domače glasbe "Števerjan '93", ki bo v soboto 3. in nedeljo 4. julija letos v Števerjanu na prireditvenem prostoru "Med Borovci". Vabimo vse ansamble, da se udeležijo naše prireditve, tako bodo pripomogli k uspehu naših prizadevanj za obstanek slovenske pesmi tudi v zamejstvu. Namen Festivala je, da poživi med našimi ljudmi slovensko domačo pesem, ki v mnogih krajih po časi izginja.

Tudi z namenom, da bi Festival postal bolj privlačen in zanimiv za poslušalce, smo pred par leti deloma spremenili njegov pravilnik. Tako bo tudi letos moral vsak prijavljeni ansambel izvajati, poleg izvirne skladbe, še skladbo iz zakladnice najbolj priljubljenih uspešnic domače glasbe, ki so ljubiteljem domačih viž najbolj znane. Naj poudarjam še, da so nagrade dokaj bogate, letos pa smo dodali nagrado za najboljšo vokalno izvedbo. Tudi občinstvo ima pri nagrajevanju oz. izbiri najboljših svojo težo in tako lahko globlje poseže v izid tekmovanja.

Ker sta organizacija in izpeljava Festivala vezani na izredne stroške v veliko breme organizatorjev, vabimo vse, ki se bodo prijavili, da se prijave tudi za res držijo. Rok za prijavo poteče 31. maja. Vsi prijavljeni ansamblji morajo do tega datuma poslati organizatorjem vse podatke o ansamblu, kratko zgodovino, sliko in program njihovega nastopa ter vključno posnetek skladb na kaseti.

Franka PADOVAN

BOŽIČNICA ODDELKA GLASBENE ŠOLE "E. KOMEL" V ŠTEVERJANU

V nedeljo, 20. decembra 1992, so gojenci oddelka Slovenskega centra za glasbeno vzgojo "Emil Komel" v Števerjanu pripravili božičnico v Sedejevem domu. Celoten program je obsegal skupino 18 točk, ki so bile izrecno božičnega značaja. Prisluhnili smo prijetnim božičnim pesmicam, ki so jih otroci izvajali izmenično na klavirju in kitari. Že takoj na začetku sta Andrejka Hlede in Dorni Katja na klavir štiriročno zaigrali znano "Jingle Bells". Sledil jima je otroški zbor pod vodstvom Valentine Humar. Zapeli so Gačnikovo "Bim-bam-bom" in Primorski napev "Jaz vem za eno štalico". Alenka Di Battista je za svoj prvi nastop pripravila Gruberjevo Sveto noč s spremljavo prof. Valentine Pavio. Karin Dorni in Eliana Humar zelo radi igrata štiriročno na klavirju. Naučili sta se nemško "O Tannenbaum". Martina Valentinčič je s klavirjem prikazala Slonov sprehod (M. Arthurja) in avstrijsko božično pesem. Zopet je sledil klavir, in sicer tokrat pod spretnimi prsti Katje in Karin Dorni, ki sta igrali Diabellija in Kabalevskega. Fintar Nikolaj že vrsto let vadi kitaro in nanjo zaigral Sor-ijev "Andante" in španski ples "Fandango". Terpin Sara pa poleg kitare igra tudi klavir. Na klavir je zaigrala Sonatino, na kitaro pa "Divertimento". Tudi Humar Adrijana že sega po sonatinah. Zaigrala je Pleyeljevo v C-duru (1. stavek). Sledila ji je Eliana z Gavottino in Hlede Martina z "Jingle Bells". Ob koncu je stopil na oder Saša Hlede, ki se je po nekaj letih pavze zopet podal v študij glasbe, in sicer tokrat na klavirske tipke. Božičnico je seveda zaključila Gruberjeva "Sveta noč", ki jo je najprej v Kleidermann-ovi priredbi zaigrala Andrejka Hlede na klavir, nato pa so jo zapeli še otroci zbora.

Gojence so pripravile učiteljice: Anita Hlede, Ana Zorn in Valentina Pavio.

O T R O Š K I Z B O R

Po božično-novoletnem oddihu, je otroški zbor redno nadaljeval s pevsкими vajami ob sobotah od 15. do 16. ure. Pod vodstvom Valentine Humar in g. Župnika so se otroci učili nekaj narodnih pesmic ali ljudskih priredb. V soboto, 20. februarja, so se mladi števerjanski pevci v pustnih šemah udeležili otroškega pustnega rajanja v Podgori, kjer so tudi nastopili s pesmicami štiri račke in tri planike. Sledile so prijetne igre, nagrajevanje najlepših mask, istočasno pa se je vsakdo lahko posladkal s krofi in drugimi sla

dicami.

V mesecu marcu se je naš otroški zbor odzval prijaznemu povabilu tržaške Zveze Cerkvskih Pevskih Zborov, ki je slavila 30-letnico delovanja. V nedeljo, 21. marca, prvi dan pomladi, smo se zgodaj popoldne zbrali na trgu pred cerkvijo in odpotovali z avtobusom proti Trstu v gledališče Mela, kjer se je odvijala revija Pesem mladih 1993. Predstavilo se je skupno 11 zborov, ki so poželi tople aplavze nabito polne dvorane. V uvodu njih mislih, ki jih je podal Bogdan Kralj, je govornik poudaril važnost ohranitve slovenske narodne pesmi. Naš otroški zbor skuša to dejstvo dosledno uresničevati, kar je tudi razvidno iz izvajanega programa. Za priliko je zbor naštudiral zahtevne pesmi: Slakovo Tri planike, ljudsko priredbo Ptičja svatba in ponarodelo Jaz pa grem na zeleno travco. Prvi dve so otroci zapeli dvoglasno. Poleg našega zbora so na reviji nastopali še: OPZ OŠ "P. Tomažič" iz Trebče, OPZ župnije sv. Trojice iz Rodika, OPZ "Vesela pomlad" z Opčin, OPZ "Slovenski šopek" iz Mačkovlj, OPZ "Kresnice" od sv. Ivana, OPZ "F. Venturini" od Domja, OPZ "Ladjica" iz Devina, OPZ "A. M. Slomšek" iz Bazovice in Opz "Zvonček" z Repentabra.

"Naši" so se odlično odrezali glede na težavno stopnjo skladb in upoštevajoč dejstvo, da so peli brez klavirske ali katerekoli druge spremljave, ki se je je večina ostalih zborov zvesto poslužila. Po nastopu smo bili deležni tudi prijetne zakuske. Revija se nam je zdela z organizacijske strani izredno na visoki ravni; veselil nas je tudi topel in prijazen sprejem med tržaškimi malimi pevci, za kar naj se zahvalimo prof. Hareju. Z revije smo se utrujeni vrnili zvečer domov, a v avtobusu ni manjkalo veselega vzdušja, lepega petja in utrjevanja medsebojnih prijateljskih vezi.

Otroški zbor načrtuje še en nastop meseca aprila, in sicer na Prazniku frtalje v Rupí, meseca maja pa še prvo sv. obhajilo v domači vasi.

Naj svojim zvestim pevcem razodenem še majhno skrivnost, da jih ob koncu sezone čaka prijetno presenečenje.

Valentina

GOSTOVANJE GLEDALIŠKE SKUPINE "ODER '90" V STEVERJANU

KSAVER MEŠKO: MATI

V nedeljo, 7. marca, smo imeli v Sedejevem domu v Steverjanu v gosteh gledališko skupino iz Gorice "Oder '90", ki je uprizorila dramo Ksavra Meška Mati. Drama je ambientirana v začetku našega stoletja in govori o ljubezni do domovine, ki je stala pisatelju zelo pri srcu.

V delu nastopa vdova gospa Strelčeva v osebi Anke Černic, ki v vlogi matere treh otrok hkrati posebej doma: revna bajtarica, ki je pripravljena vsakomur pomagati in prijazno sprejeti pod svojo streho vsakega še tako tujega ji najdenca (Barbara Piccolo, najdenka Silva). Gospa Strelčeva je imela hčer Tinko (Katja Šfiligoj), sinova Milana (Ivo Špacapan) in Ivana (Fabjan Šfiligoj). Tinka je bila ponižno dekletce, po srcu zelo podobna svoji materi: navezana na domačo vas in ljudi, cenila je kmečko osebo in stvarnost, zavračala je tujo meščansko družbo, torej po vseh vrednotah prava potomka svoje matere. Obratno se je dogajalo z njenim bratom Milanom, ki je kot slikar nekaj časa deloval na tujem. Posledice zlagane družbe je prinesel s seboj v domači kraj, kjer se ni mogel več vključiti v revno kmečko vsakdanjost. Za svoje umetniško delo je črpal moči in navdih le na tujih lepotah, v domačem okolju ni znal razbrati nobene lepote. Postane zločinec, a mati ga še nadalje brani in je prepričana o njegovi nedolžnosti. Ko se vrne iz zapora je Milan izmučen, brez idealov; truden se zvrne v mamino naročje in umre. Prav tako propadel sin je tudi Ivan, ki v mestnih šolah ne more izhajati, zato se vrne domov k materi, da bi vzel slovo in šel iskati sreče v Ameriko. Kljub materinim in Tinkinim prošnjam, naj tega ne stori, se Ivan trmasto poda v svet brez vsakega posluha za domovino in mater zemljo, ki ga je vzgojila. Glavni steber in nosilec idealov je g. župnik (Kazimir Černic), ki s svojim prepričljivim nastopom in trdnimi besedami kara izgubljena mladeniča in jima skuša vzbuditi poslušnost za slovenski narod in usodo njegove domovine.

Svoje vloge so prav tako dobro odigrali tudi stranski igralci: Križnik (Robert Anton), cigan Sándor (Jan Leopoli), Tržanka (Tamara Kosič). Križnik je lovec, Milanov prijatelj, ki mu mešano družinsko okolje ni privzgojilo nikakršnega čuta do naroda, saj je bil prav v tem razdvojen na materino nemško pripadnost in očetovo slovensko. Cigan Sándor je v svojem kratkem nastopu prikazal Silvinega ljubimca, tržanka pa je bila klepetava fina meščanska dama.

K realizaciji oderske uprizoritve so pripomogli tudi: Herman Kosič za sceno in luči, Snežica Černic za kostume in maske, Marinka Černic kot scenski asistent in Mirjam Objubek za prišepetavanje.

Tema narodne zavesti je tudi danes zelo aktualna, saj tudi pri nas v Zamejstvu pre pogosto opažamo nihanje slovenske mladine proti "tujim malikom", kot so moderni disko, televizija, italijanske družbe, itd., ki jih oddaljujejo od svoje slovenske matere - do movine.

Zato je treba gledališki skupini "Oder '90" dvakrat čestitati: prvič za izredno uprizoritev drame; drugič pa zaradi združevanja slovenske mladine v tako organizacijo, ki ji neposredno vžge v srcih tisto ljubezen do slovenske kulture, za katero je vredno žrtvovati vsaj del svojega prostega časa.

Gledališka skupina "Oder '90" je nastala v Gorici pred tremi leti in se že predstavlja v okolici z mnogimi deli, tako da je postala goriški publiki že zelo priljubljena. Kar pa je najpomembnejše je prav to, da so njeni člani skoraj vsi mladi, ki so znali ob sodelovanju z nekaterimi izkušnejšimi igralci in režiserjem Frankom Žerjalom umetniško postaviti na oder že precej del.

S to igro se je tudi prvič predstavil v vlogi režiserja domačin Kazimir Černic, ki je tudi sam igral vlogo g. župnika - pisateljevega glasnika. Kazimirju je prav, da Steverjanci še posebej čestitamo za novo odgovornost, ki si jo je prevzel, saj imamo v goriškem prostoru pomanjkanje takih oseb, ki s svojimi izkušnjami in z "umetniškim čutom" znajo dati nov pečat delu, ki si ga zapostavijo. In Kazimir je prav na našem odru začel s svojo gledališko dejavnostjo.

I. in V.

DAROVI ZA ŠTEVERJANSKI VESTNIK

N.N. - Gorica 30.000£; Milka in Lojska Mužič 50.000£.

DRUŽABNA VEČERJA SEKCIJE SSK

V soboto, 23. januarja, smo imeli v Sedejevem domu v Števerjanu družabno večerjo sekcije Slovenske skupnosti za Števerjan. Tradicija je namreč postala, da se ob začetku leta zberemo v Števerjanu na taki družabnosti. Pred dvema leti smo namreč slavili 40-letnico ustanovitve Kmečko-delavske zveze za Števerjan, predhodnice SSK same in v gosteh smo takrat imeli predsednika slovenske vlade Lojzeta Peterleta; lansko leto smo s tako družabnostjo počastili 90-letnico rojstva bivšega števerjanskega župana Hermenegilda Podveršiča. Tudi letos smo hoteli nadaljevati s tako tradicijo, čeprav nismo imeli pred nami nobene okrogle obletnice. Čaka pa nas težka preizkušnja: 13. junija bomo imeli pokrajinske in deželne volitve in ta večer naj bi bil že neka priprava na te volitve.

Glede deželnih volitev je treba omeniti dejstvo, da je dežela lansko leto izdelala nov volilni zakon, ki onemogoči vstop v deželni svet Slovenski skupnosti in drugim manjšim strankam, ki ne dosežejo določen kvocijent glasov v enem okrožju. Prav to dejstvo je bilo večkrat poudarjeno na našem družabnem večeru, za kar bo treba napeti vse sile, da bomo pridobili čim več glasov. Idealno bi bilo, da bi se vsi Slovenci povezali v eno samo stranko in tako izvolili ne enega, temveč lahko tudi tri svetovalce v deželni svet.

Večer je otvoril predsednik sekcije I. Vogrič, ki je prisotne lepo pozdravil in povedal smisel in namen takega družabnega večera. Pozdravil je tudi goste: iz Goriških Brd sta nas obiskala domačin B. Podveršič in pa V. Bric, ki delujeta v okviru Kmečke zvezeljudske stranke; iz Gorice sta nas počastila s prisotnostjo M. Špacapan pokrajinski svetovalec SSK in D. Grinovero član pokrajinskega tajništva SSK; s Tržaške pa je prišel pokrajinski tajnik Martin Breclj; seveda nista manjkala domačian H. Corsi, ki zastopa mesoto pokrajinskega tajnika SSK v Gorici in pa predsednika Briške gorske skupnosti, in M. Terpin deželni predsednik SSK; povabilu so se odzvali tudi M. Terčič predsednik domačega društva "F.B. Sedej" in tajnica F. Padovan, ter podpredsednik domače kmetijske zadruge "Št. Florjan" I. Mužič; prisoten je bil tudi odgovorni urednik našega lista E. Hlede.

Politično poročilo in predstavitev domače sekcije je podal tajnik Dominik Humar.

Sledili so pozdravi gostov, ki so se večinoma tikali problematike bodočih volitev in pa povezovanja med Brdi na obeh straneh meje.

Prijetno vzdušje so "improvizirano" popestrili naši števerjanski fantje, za kar se jim prav lepo zahvaljujemo.

Posebna zahvala naj gre tudi gospe Darji, ki nam je pripravila prav okusno večerjo.

Ivan VOGRIČ

SEJA SEKCIJE SLOVENSKE SKUPNOSTI ZA ŠTEVERJAN

V torek, 9. marca, smo imeli v Sedejevem domu v Števerjanu sejo sekcije Slovenske skupnosti za Števerjan. Seja je bila sklicana po želji pokrajinskega tajništva SSK iz Gorice, da bi navezalo tesnejše stike s sekcijami, posebno v tem momentu, ko se bližajo pokrajinske in deželne volitve. Zato so se udeležili za pokrajinsko tajništvo SSK A. Figelj, D. Grinovero in tajnik H. Corsi. Prisoten je bil tudi deželni tajnik in svetovalec SSK I. Jevnikar in pa deželni predsednik SSK M. Terpin.

Na začetku je predsednik sekcije I. Vogrič pozdravil prisotne in povedal namen tega srečanja. Sledilo je tajniško poročilo, ki ga je podal sekcijski tajnik D. Humar. Za tem se je razvila debata o bodočih volitvah. Situacija v tem momentu ni prav preveč rožnata, saj je v italijanskih krogih, tudi na Goriškem, postalo zelo moderno se postaviti proti Slovencem. Vse večinske in torej tradicionalno močne stranke izgubljajo svojo oblast v luči vseh škandalov podkupnin in ob podvigu Severne Lige, ki se je pojavil pred dobrim letom. Te stranke si sedaj hočejo obdržati vse svoje tradicionalne položaje (stolčke) prav na naši koži.

Deželni tajnik SSK Jevnikar je tudi razložil nov deželni volilni zakon, ki bo uveden prav za te volitve.

Člani pokrajinskega tajništva SSK so tudi povedali, da je v Gorici začel delovati sedež stranke, kjer je vsak torek in četrtek od 17. do 19. ure na razpolago uradnik.

Nadalje so svetovalci SSK v občinskem svetu v Števerjanu poročali o poteku občinske seje, ki je bila prejšnji dan na števerjanskem županstvu.

Na koncu je bil iznesen še problem prilagoditve Sedejevega doma protipožarnim predpisom in normativam javnega varstva. Dela so se namreč nekoliko zaustavila, tudi če že imamo nakazane finančne podpore. Mnenja smo, da je treba stvari čim prej urediti, da bo Sedejev dom uporaben za razne predstave in dejavnosti.

Ivan VOGRIČ

P I Č I C E N A "i"

V mesecu marcu je števerjanska občinska uprava postavila v naši vasi lepe in nove smerokaze z dvojjezičnimi napisi. Tako bo vsak tujec našel takoj zaselek v katerega je namenjen. Vse lepo in prav! Toda tudi tokrat ne prav vse perfektno: Smerokaz za Bukovje nosi napako: namesto napisati v pravilni slovenjščini Bukovje, so napisali kar po domače Bukuje. Upamo, da bo pogrešek čim prej popravljen.

IZ DELOVANJA MLADINSKEGA KROŽKA

Lep in topel pozdrav ter srečno novo leto 1993 Vam želi Mladinski krožek. Morda se Vam zdi čudno, da Vam želimo šele sedaj srečno novo leto, ampak ta je prva številka letošnjega Steverjanskega vestnika. Mislili si boste, da mora društvo poskrbeti za redno izhajanje Vestnika, a če člankov ni, tudi Vestnika ne more biti. Spoštovani števerjanci in števerjanke, a predvsem števerjanska mladina, člani društva in uredniki Steverjanskega vestnika računajo na Vas, kajti Vestnik je del Števerjana ter Števerjancev in ne samo društva ali pa tistih, ki Vestnik urejajo. Vsak članek je zelo dobrodošel, saj boste le s tem pripomogli k redni izdaji našega lista.

Po kratkem uvodu bi Vas rad seznanił z dosedanjim delovanjem Mladinskega krožka.

Čeprav je pomlad že prišla in mráz ni še odšel, bom začel kar pri mesecu decembru '92, ko je Mladinski krožek v sodelovanju z Baluba Klub International od 29. decembra '92 do 3. januarja '93 organiziral zimovanje v Kranjski Gori, kjer smo tudi preživeli Silvestrov večer. Zimovanja se je udeležilo približno 25 mladih. Naj povem le to, da smo imeli na našo razpolago celotno hišo. Gospodarji, ki so stanovali v pritličju so bili zelo prijazni in veseli z nami, saj nam je tudi gospa večkrat priskočila na pomoč predvsem ob pripravi silvestrove večerje, z različnimi kuhinjskimi prikazi. Posebna zahvala in čestitke za pripravo večerje, gre predvsem odličnima kuharjema Kristini Corsi in Sašotu Hlade, ki sta pripravila res okusno večerjo, kateri še v restavraciji ni para.

Vedno v sodelovanju z Baluba Club International smo se 31. januarja 1993 podali z avtobusom na enodnevni izlet na sneg v Bad Kleinkirchheim. Z izletom so bili vsi udeleženci zadovoljni, saj kdor ni smučal, se je lahko kopal v bližnjem bazenu.

23. februarja, na pustni torek, smo pripravili vsakoletni voz, s katerim smo obiskali večino števerjanskih družin.

5. marca smo organizirali kulturni večer z znanim slovenskim alpinistom Petrom Podgornikom. Gospod Podgornik nam je v dvournem programu pokazal vrstodiapozitiv in na kratko opisal svoje vzpone po znanih vrhovih v Evropi, Himalaji, Južni Ameriki in Združenih Državah Amerike. Predavanju je sledil razgovor, kije vnel veliko navdušenja predvsem med mladimi.

S tem se je naše delovanje v prvem trimesečju zaključilo. Z upanjem na lepše in to plejše vreme Vas lepo pozdravljam, obenem Vam voščim veselo Veliko noč!

Mihael

MOJA POKRAJINA, MOJ ROJSTNI KRAJ

Gotovo je bila neizmerno lepa in divja naša pokrajina v preteklih tisočletjih. Obe nem pa je gotovo bila uboga in zelo plodovita. Toda njen obraz, čeprav drugačen, je lep tudi dandanes, čeprav se je bistveno spremenil. Največ se je spremenil v dvestoletih in to od leta 1750 pa do leta 1950, ko je prišlo do največjega industrijskega in kmetijskega preobrata. Po mojem mnenju je pokrajina v kateri živimo del kulture, ki je najbolj blizu narave izven katere se izgubi in zbledi. Njena lepota se spreminja, toda nikoli ne propade. Pokrajina ni samo nekaj kar se občuduje: reke, jezera, griči, doline, jutranja zarja in zatoni; so tudi hiše, ceste, vinogradi, sadovnjaki, ki so sad človeškega dela in razuma. Zato pokrajina vedno menja s tem, kar ji človek odvzame in kar ji zapusti. S tem jo človek nekako nagradi, za kar je naredil s čutom in razumnostjo, da je in ostane nekaj lepega in uporabnega.

Nov način upravljanja in obdelovanja zemljišč je dalo nove sisteme življenja in tu di novo in drugačno pokrajino. Tako se sedaj nahajamo v času, ko gledamo in občudujemo kraje, ki niso niti najmanj podobni tistim v preteklosti. Naša dežela je bila gotovo najlepša pred petdesetimi leti, ko so bili po gričih nasadi češenj, breskev, hrušk, trt in ostalega sadnega drevja, lepo pokošeni travniki in čisti gozdovi. Človek je takrat lahko res užival v pomladanskem cvetju vseh vrst dreves in rož, v poletnem zorenju sadja in grozdja, v neštetih čudovitih barvah odpadajočega listja v pozni jeseni, ter golo to naših gričev v zimskem času.

Nerodovitna močvirja, strma pobočja, gozdovi pašniki, neobdelana zemljišča so se morala spremeniti in so tako postala rodovitna, da so lahko nudila vedno večjim potrebam današnjega časa.

Vedno manjše število zaposlenih v kmetijstvu, nedobičkonosen, nevhvaležen in skoraj od vseh zaničevan kmečki stan, se je moral prenoviti. Sedaj obstajajo večje kmetije, ki gojijo monokulturo. Tako se je tudi dežela spremenila in ni več tako očarljivi lepa kot v preteklosti.

Gotovo pa je, da lahko tudi sedaj gledamo lepoto neštetih vinogradov z različnimi sistemi obdelovanja, ki so sad sedanjega časa.

S tem se moramo zadovoljiti in tudi živeti, uživati in trpeti leto za letom, dokler se ne bo spet v prihodnosti vse spremenilo.

Klemen

S M R T I

Felicita Gabrovec vd. Koršič

Pokojna Felička se je rodila 22. junija 1900 v Gaberskem koncu v dvosobni hišici na hišni številki 10, kot četrti otrok v družini petih otrok zakoncema Andreju in Francki Golob. H krstu so jo prinesli že čez dva dni 24. junija.

Niti petnajstletna je doživela tragiko, ko je že prvi mesec svetovne vojne padel na ruski fronti edini brat Gotard star 25 let. Doma je istočasno umrla devetletna sestra Bernardka. Očeta so ji internirali v notranjost Italije, mati z dekleti pa je odšla v begunstvo.

Neizpeta mladostna leta, polna grozot in trpljenja so ji vtisnila v značaj pečat pesimizma in nezaupanja v človeka. 1920. leta se ji je rodila hčerka Ada, dve leti kasneje pa ji je umrla mati. sama je z že ostarelim očetom in majhnim otrokom ubijala na kolonskem gruntu; ko je oče onemogel, se je leta 1933 poročila z Ladislavom Koršičem s Cerovega. Leta 1942 jim je gospodinja grunta dala slovo. Družina je dobila delo in kruh na neki kmetiji na Humu. Po razmejitvi se je s starim očetom in hčerko vrnila v Števerjan, brez lastne strehe. Novembra 1947 so ji graničarji na meji ustrelili še moža, ki je bil ostal na kmetiji na Humu. Leta 1951 je umrl oče Andrej, star skoraj 90 let. Sedaj si je zavihnila rokave, delala in šparala, da si je leta 1967 kupila staro bajto, tako da je svoja stara leta preživela pod lastno streho. Zadnje dve leti je telesno precej opešala, v pogovorih se je rada stalno vračala v dobo prvega detinstva. Trdo preizkušena je imela eno samo željo: da bi umrla doma, kot so umirali njeni predniki. In to se ji je tudi uresničilo v petek, 8. januarja. Še pred 15 dnevi se je izrazila: "To je zadnja postaja".

Franc Koren

Ob veliki udeležbi domačinov pa tudi prijateljev in znancev iz Gorice smo v ponedeljek, 15. februarja, pokopali Franca Korena. Rodil se je v Števerjanu, 23. julija 1908, pri Aščevih kolonskim staršem Mihaelu in Frančiški Gravnar v številni družini, ki je štela 10 otrok, od katerih pa so samo štirje ostali živi, drugi so pomrli še čisto majhni.

Osnovno šolo je obiskoval dve leti v Števerjanu, nakar je vojna vihra pregnala Korenovo družino 1916. leta v begunstvo. Zatekli so se na Avstrijsko Štajersko, točneje v

vasico Bruck an der Leitha blizu Dunaja. Tam je 8-letni Franc redno hodil v šolo še dve leti. V tem kraju je bil tudi birman. V begunstvu je njegovo družino zadela še smrt mlajše sestre. Po 1. svetovni vojni so se vrnili na podrto domačijo. Franc in brat Pepe sta kot starejša izmed sinov pomagala očetu, da so si zgradili zasilni dom - barako, ki pa jim je bila trajna domačija, saj so v njej živeli celih 20 let. Preživljali so se s kolonskim kruhom, ki so ga zelo težko služili pri baronici Tacco. Franc in Pepe sta hodila še prav mlada pozimi okopavat tuje vinograde za prav skromno plačilo: za trdo delo sta dobivala komaj po eno liro na dan. Leta 1937 jim je baronica pomagala sezidati skromno hišo, v zameno pa so ji hodili še naprej obdelovat vinograde.

Na Silvestrovo 1938. leta se je Franc poročil z domačinko Marico Kararovo. Nastanila sta se pri Aščevih in še naprej živela kot kolona. Nekaj let sta skupaj upravljala gostilno na Dvoru in Franc je bil oskrbnik ali "flegar" posestva baronice Tacco. V zakonu sta se jima rodila najprej Bruna in Albert, po vojni pa ju je osrečila še hči Jerica.

Drugo svetovno vojno je preživel doma v Števerjanu. Nemci so ga leta 1943. zaprli v tržaško ječo in ga tudi pretepali. V treh mesecih zapora je zbolel za plevritisom in do zadnjega nosil posledice. Komaj si je opomogel od vojnih grozot, je leta 1950 izgubil očeta, par mesecev kasneje pa še brata.

Franc se je vedno rad udeleževal v vaškem kulturnem in političnem življenju, saj je bil leta 1951 med ustanovitelji Kmečko-delavske zveze in v naslednjih letih izvoljen na isti listi v števerjanski občinski svet.

Leta 1973. se je z družino sina Alberta in hčere Brune preselil v Gorico na Livado, kjer so si ustvarili prijeten dom. Franc pa je bil vseskozi zelo navezan na domačo vas in se zelo zanimal za življenje in dogajanja v Števerjanu. Leta 1988 je julija praznoval svojo 80-letnico. S tega slavlja je I. Vogrič tako opisal Franceta: "Na slavlju je bil France tak, kakor so mi o njem pripovedovali: bil je veseljak, rad je prepeval slovenske pesmi, pripovedoval zanimivosti iz svoje bogate izkušnje in nam izrazil tudi vzpodbudne besede in koristne nasvete, tako da mu nihče ne bi prisodil števila let, ki jih v resnici ima". Na Stefanovo istega leta je v krogu svojih otrok in 8 vnukov obhajal zlato obletnico svojega zakona v Števerjanski cerkvi. V zadnjih letih je malo opešal, a vedno se je rad ob sončnih dnevih sprehajal po Livadi s svojim kolesom in se srečeval s stari prijatelji v gostilni.

Posledice, ki jih je nosil na pljučih, so mu povzročile naduho ali astmo. Kljub slabosti pa ni maral bolnice. V noči na soboto, 13. februarja, je mirno zaspal na svojipo-

stelji.

Otroci bi se mu radi zahvalili za vse, kar jim je zapustil kot dober oče. Ni jim razdelil nobenega premoženja, saj je živel skromno, naučil pa jih je poštenosti in pravičnosti. To pa so vrednote, ki nedvomno več veljajo od vsake zapuščine.

Želel je biti pokopan v Števerjanu ob svojih dragih, ta želja se mu je izpolnila.

Andrej Rojc

V torek, 16. februarja, smo imeli v Števerjanu spet pogreb: pokopali smo Andreja Rojca, Drejčeta po domače. Njegov oče je bil Andrej, mati pa Angela Krašček. Rodil se je v Pevmi 4. marca 1908 in tam tudi bil krščen. Ko je bil star 3 leta, so starši sezidali hišo v Grojni. Ko mu je bilo 6 let, je moral z materjo in sestro Olgo, ki je bila eno leto mlajša, v begunstvo na Dobrovo pri Ljubljani. Po vojni je hodil v šolo v Podgoro in kasneje na večerne tečaje v Gorico. S 15 leti se je zaposlil v trgovini Pecile, kjer je delal 42 let - do upokojitve. Leta 1943 je bil vpoklican v "battaglione speciale" in poslan na Sardinijo.

Leta 1953 se je poročil z Irmo Erminijo Knez iz Števerjana in dobil hčerko Andrea-no. Leta 1964 si je zgradil hišo v Gorici, kamor se je z družino preselil. V zadnjih letih je bil kar trikrat v bolnišnici. Po treh tednih hude bolezni je izgubil zavest in umrl v nedeljo, 14. februarja. Bil je dober mož in oče, pa tudi dober dedek za vnukinjo Ilenijo, ki ga je imela zelo rada.

Alojzija Hlede vd. Lutman

V soboto, 13. marca opoldne, smo se v Števerjanu poslovili od Lojze Hlede vd. Lutman. Veliko sorodnikov, sosedov, znancev in prijateljev tako iz Števerjana kot iz Gorice jo je pobožno spremljalo na zadnji poti.

Pokojna Lojza se je rodila 1. oktobra 1909 staršem Karlotu in Frančiški Terpin pri Aščevih, na domačiji kjer se je reklo "pri Kranjčevih". V družini je bilo osem otrok, od katerih je eden umrl še majhen, ostale so tri sestre in štirje bratje. Lojza je vse preživela. Ko je bila stara pet let, je morala tudi njena družina v begunstvo med prvo svetovno vojno. Začasn dom so našli v vasi Kalce pri Logatcu.

16. novembra leta 1940 se je poročila s Francetom Lutmanom. V zakonu sta se jima rodila dva otroka: hči Nives in sin Boris. Hčerka jima je umrla po dveh letih in to je ostalo za mamo velika bolečina, ki jo je nesla s seboj v grob. Do leta 1958 je pokojna Lojza živela v Steverjanu pri Aščevih, nakar se je preselila v Gorico. Ostala pa je še naprej močno navezana na domačo vas in je rada prihajala na obisk k zdaj že pokojnima bratu Francetu in sestri Angeli.

Zadnja leta je živela s sinom Borisom in snaho Mirko. Bila je tudi zelo dobra "mami" edinima vnukoma Ediju in Markotu.

Pred nekaj meseci je precej opešala in je morala večkrat v bolnišnico. Tam je rada prejela sveto obhajilo in molila. Teden pred smrtjo jo je zadela možganska kap in od tedaj se ni več zbudila. Umrla je v noči na petek, 12. marca. Njena želja je bila, da bi bila pokopana v Steverjanu, kjer počiva tudi njena hčerka Nives in toliko njenih dragih. Ta želja se ji je tudi izpolnila.

msgr. Jožko Benedetič

V soboto, 6. februarja, je v prometni nesreči v Rimu izgubil življenje msgr. Jožko Benedetič. Doma je bil iz Vipolže, kjer se je rodil 19. marca 1927.

Pri nas je bil zelo priljubljen in se ga vsi lepo spominjamo, saj je do leta 1980 pogosto prihajal k nam, kjer je vodil srečanja za mladino in odrasle. Pri nas je bil tudi leta 1990, ko je bila sv. maša v spomin na zlato mašo domačina, pokojnega Marjana Komjanca. Ko je g. Marjan Komjanc imel v Steverjanu novo mašo, je g. Benedetič kot semenik sodeloval pri tej slovesnosti.

Pokojnim želimo naj se spočijejo v dobrem Bogu, ki naj jim bogato poplača za vse dobro, ki so v življenju storili. Svojcem pa izrekamo globoko krščansko sožalje.

HERMAN SREBRNIČ PREJEL ODLIKOVANJE "PRO ECCLESIA ET PONTEFICE"

V nedeljo, 7. februarja popoldne, smo se v cerkvi na Travniku zahvalili dobremu Bogu za deset let nadpastirske službe g. nadškofa Antona Vitala Bommarca v goriški nadškofiji. Med to slovesno službo božjo pa je g. nadškof izročil visoka cerkvena odlikovanja, ki jih je podelil sv. oče trem zaslužnim vernikom naše nadškofije. V veliko zadoščenje je bilo vsem članom števerjanskega farnega občestva, ker je med temi tudi naš Herman Srebrnič, ki je že več kot 43 let neutrujen organist in pevovodja števerjanskega cerkvenega pevskega zbora. G. Herman je prejel odlikovanje "Pro Ecclesia et Pontefice" to je odlikovanje zaradi zaslug pri delu za Cerkev in sv. očeta. Z njim se tega veselimo vsi in mu k odlikovanju iz srca čestitamo z željo, da bi mogel še dolga leta prepevati Bogu v čast in v veselje vseh, ki se udeležujemo božje službe v naših cerkvah.

Odlikovanec se je rodil v Medani v številni družini dne 2. maja 1923. Že v otroških letih je kazal izredno veselje za petje in glasbo. S petnajstim letom je vstopil v goriško glasbeno šolo, ki jo je vodil prof. Emil Komel. Med vojno je večkrat pomalem igral na orgle v domači cerkvi, kjer je tudi poučeval petje otroke. Ko je farno občestvo v števerjanu ostalo brez organista, so se obrnili nanj nekateri števerjanski pevci, ki so se z njim srečali pri pevskih vajah na Placuti v Gorici.

Tako je dobila naša župnija mladega organista, on pa je to službo nadaljeval z veliko zavzetostjo do današnjih dni. Če je le prost, za gotovo pride igrat in prepevat tudi k mašam med tednom ter s svojim lepim glasom povzdigne lepoto vsakdanjega bogoslužja. Nič za to če je kdaj pri maši malo ljudi-poslušalcev, ker se pač zaveda, da poje Bogu v čast!

Ceprav ni bil rojen v števerjanu, se je Herman zelo hitro in lepo vključil v števerjansko občestvo. Le-to ga je tudi lepo sprejelo medse in še vedno ga vsi cenimo, spoštujemo in imamo radi.

Vsakega podviga in uspeha pevskega zbora je Herman vesel, zato mu tudi nobena žrtev nikdar ni bila pretežka. Posebno pa je pokazal svojo nenarejeno skromnost, ko je pred leti sprejel novega dirigenta g. Tomaža Tozona, ker je bil to pogoj, da bi dali številnemu zboru novega zagona.

Prav je, da omenimo, da Herman rad redno vskoči v pomoč pri petju tudi v drugih župnijah. Vsako nedeljo že zgodaj zjutraj igra pri maši v Podsabotinu in ko je opravil službo

bo v domači fari, teče še v Gorico, kjer igra in poje pri opoldanski maši pri sv. Ivanu in zvečer v kapucinski cerkvi.

Gospod Herman, cerkveno visoko odlikovanje ste si pošteno zaslužili čeprav ga niste iskali, zato je prav, da ste nanj ponosni, vsi verni Števerjanci Vam pa iskreno kličejo: "Bog živi še na mnoga leta!"

BOŽIČNI PRAZNIKI

Božič in božično vzdušje je za nami, toda lepi spomini ostanejo in prav je, da jih zapišemo.

Božič se je začel z duhovno pripravo in spovedjo, ki jo je vodil poleg našega dušnega pastirja g. župnika Antona Lazarja pater Štefan iz Križa na Vipavskem, ki je bil z nami že za zahvalno nedeljo.

Priprava je bila tudi glede glasbene točke. Mešani cerkveni pevski zbor se je naučil Limbacherjevo mašo Turmbälser-Messe nach Sätzen alter Meister napisana za mešani zbor in trobila. Izvedli so jo na polnočnico, ki je za vse nas višek božiča. Maša se je začela in tudi končala s pozdravno pesmijo Te Deum, ki jo poznamo kot siglo evrovizijskih programov na TV. Zaigrali so jo dve trobenti in dve pozavni.

Za utež tej novosti so pevci peli med mašo, ob spremljavi zvonečih citer, stare pri ljubljene preproste božične pesmi: Glej zvezdice božje, Tam stoji pa hlevček, Poslušajte vsi ljudje, Tamle na slamci in Sveta noč, tako da je pri petju lahko pomagala vsa cerkev. Za to pobudo gre zahvala g. Tomažu Tozonu in mladim trobentačem ter citrašu, ki so pripomogli k izvedbi tega posebnega programa.

Na soboto sv. Štefana pa se je z naše kore oglasil stari cerkveni zbor, ki ga sestavljajo pevci, ki so peli in pojejo že iz povojnega časa. Za to priložnost so peli latinsko Vodopivčevo mašo in slovenske praznične pesmi.

Tudi nedelja je imela svojo posebno točko. Pri maši je sicer pel dekleški zbor "A-lenska", ki je zvedel lep program nekaterih novih, nekaterih že poznanih pesmi.

V takem prazničnem in domačem vzdušju je minilo staro leto in začelo novo.

Po kratkem počitniškem premoru smo se spet srečali na sv. trije kralje na tradicijski božičnici, ki jo prireja društvo "F.B. Sedej". Letos je za to priložnost pova-

bilo mešani pevski zbor "Ars Musica" iz Ločnika pod vodstvom Franca Valentinčiča, ki je pripravil obširen in zanimiv program in ga tudi zelo lepo izvedel v naši domači cerkvi. Praznik je nato nadaljeval v Sedejevem domu s tradicionalno tombolo in nagrajevanjem na tečaja "Moje jaslice", katerega so bili glavni pobudniki in organizatorji člani Mladinskega krožka. Na koncu seveda ni manjkala zakuska, ki nam jo vedno rade postrežejo naše žene in mame, tudi njim najlepša hvala.

Anita in Hadrijana

D A R O V I

ZA NOVO OGREVANJE V ŠTEVERJANSKI CERKVI:

Brata Silvan in Rinaldo Dorni 100.000£; družina Planišček - Berretta 50.000£; Mladinski krožek društva F.B. Sedej 100.000£; N.N. 200.000; N.N. v čast Materi Božji v zahvalo 50.000£; v spomin na pokojno Felicito Gabrovec N.N. 50.000£; v spomin na pokojnega Franca Koren: N.N. 50.000£, nona N.N. 50.000£, N.N. 50.000£; v spomin na pokojno Lojzo Hlede vd. Lutman: družine Dornik in Hlede 75.000£, družina Humar s Klanca 100.000£, družina Boris Lutman 250.000£, Marino Humar 50.000£, družina Aleš Komjanc 100.000£, nona N.N. 50.000£; v spomin tete Žince Hlede nečak 50.000£; Meri Dorni 50.000£; Viktorija Maraž 50.000£; N.N. nona 50.000£; Lojze Hlede Ščedno 100.000£; Roman Vogrič 50.000£; no no N.N. 100.000£; N.N. 50.000£; N.N. 200.000£; Milka Hlede - Ščedno 50.000£; družina Štekar - Klanec 100.000£; N.N. 200.000£; N.N. 200.000£; N.N. 200.000£; N.N. 50.000£; N.N. 100.000£; nona Milka Miklus 100.000£; N.N. 57.000£; Herman Srebrnič 50.000£; Jožef Štanič 50.000£; N.N. 50.000£; N.N. 30.000£; družina Darko Dornik 50.000£; v spomin na pokojnega moža Remigija - Fani 50.000£; v spomin na pokojno Felicito Gabrovec: družina Gabrovec-Cernic 300.000£, Klementina Ušaj 50.000£, dve sestri 50.000£, Marija Delpin 100.000£; starši in botra ob krstu Elija 500.000£; v spomin na pokojnega Franca Koren: družine otrok (zbrisujejo dolg) 1.500.000£, družine Klanjšček, Terpin, Gravnar in Miklus 400.000£, Viktorija Maraž 50.000£, Boris Hladnik 50.000£, sekcija Slovenske skupnosti Števerjan 50.000£, družini Tomažič in Conzutti 100.000£; v spomin na pokojnega Andreja Rojc: družina Rojc 50.000£, Nevio Bulfoni 130.000£.

NOVOSTI V ZYEZI Z DAVKOM ZA POBIRANJE ODPADKOV

Leto 1993 se je za vsako števerjansko družino začelo z dvema presenečenjema, in si cer smo v teku dveh mesecev dobili dve položnici za davek na odpadke. (Upajmo, da ne bo obveljal italijanski rek "Non c'è due senza tre" oz., da ni dvojke brez 3!)

Najprej nas je iznenadil nalog za doplačilo davku iz leta 1992, nato pa redna položnica za leto 1993, za katero še ne vemo, če je že dokončna.

Povprečna inflacija v Italiji se suče okrog 5 % letno, v Števerjanu pa imamo občutek, da živimo v Vzhodnih Državah ali v državah tretjega sveta. Odlok ožjega odbora števjanke občine (delibera della giunta) št. 19 iz leta 1989 določa ceno 540 £ na kvadratni meter za stanovanjska poslopja; št. 111 iz leta 1991 pa že 934 £. povišek znaša celih 73 % v dveh letih!!! To pa še ne zadostuje: odlok št. 24/92 že prinaša nove številk v zvezi s ceno: tokrat 1.280 £ na kvadratni meter (37 % več kot leta 1991 in celih 137 % poviška od prvotne cene!!!)

D. H.

DAROVİ ZA CERKVENI PEVSKI ZBOR

Namesto cvetja pokojnemi Andreju Rojcu - družina Lango z Bukovja 100.000£; v spomin na pokojno Felicito Gabrovec - družina Gabrovec-Černic 100.000£; družina Darko Dornik 50.000£.

DAROVİ ZA DEKLIŠKI ZBOR "ALENKA"

V spomina na pokojnega Franca Koren - družini Tomažič in Conzutti 100.000£.

DAROVİ ZA KATOLIŠKI TISK

V spomin na pokojno mater Ada Gabrovec 100.000£.

DAROVİ ZA CERKEV NA JAZBINAH

Družina Fratepietro 50.000£.

SONDRIO Dopo anni di polemiche **Sentenza sulle campane troppo rumorose: giudice assolve il parroco**

Era accusato di far suonare le sue campane «disturbando» la quiete dei villeggianti. Ma ieri il parroco di Chiesa Valmalenco è stato assolto dal giudice per «non aver commesso alcuno reato». È un servizio sociale indiscutibile». La polemica era scoppiata nell'agosto del 1990.

REPORTAGE
SIMONE BUSI

SONDRIO. Don Giulio Roncan, 62 anni, parroco di Chiesa Valmalenco, è stato assolto. Secondo il pretore di Sondrio, Pasquale Nobile De Santis, non ha commesso alcun reato usando le campane del santuario Madonna degli Alpini. «È un servizio sociale che non può essere messo in discussione — ha sempre dichiarato il sacerdote da 23 in Valtellina —. L'unica autorità cui mi rimetto, qualunque sia il verdetto, è quella ecclesiastica che mi dà ragione. Se non fosse stato così avrebbero dovuto licenziarmi».

«Sono soddisfatto, ma me l'aspettavo l'assoluzione — ha dichiarato alla lettura del verdetto — perché ho fatto il mio dovere di sacerdote». Don Giulio, che nella vicenda giudiziaria ha ricevuto la solidarietà dell'intera comunità parrocchiale, ha dovuto

comparire ieri davanti al giudice perché con l'uso poco morigerato delle campane avrebbe «disturbato le occupazioni e il riposo delle persone dall'agosto 1990 in poi», e inoltre, riporta ancora il decreto di citazione della procura diretta da Grianfranco Avella, non avrebbe osservato l'ordinanza emessa dal sindaco Grianfranco Comi con la quale si imponeva al «pastore» di usare con maggior discrezione lo strumento di cui dispone.

C'era stato un esposto di un gruppo di villeggianti lombardi, capeggiati da Pino Carraro di Segrate, a sollevare il caso. Poi le indagini fonometriche dell'équipe dell'Usl 22 hanno accertato l'overdose di decibel prodotta dalle sette campane. Il Pm aveva chiesto una condanna a 200 mila lire di ammenda con i benefici, subordinati all'installazione di pannelli fonoassorbenti nella torre.

Avvenire
Martedì 23 marzo 1993

ALI SMO VSI DRŽAVLJANI ENAKI PRED ZAKONOM?

"La legge è uguale per tutti". Tako piše po avlah sodišč po vsej državi. Tako bi tudi moralo biti. Pogojniki so v našem primeru obvezni, če primerjamo odločitev sodnika v Sondriju, ki je župnika iz kraja Chiesa Valmalenco oprostil obtožbe motenja javnega miru.

Take "sreče" ni bil deležen naš domači župnik, ki je bil v prvostopenjski proceduri obsojen. Njegov zagovornik je že vložil priziv, tudi zaradi nespoštovanja določil o rabi slovenskega jezika.

Če primerjamo obe sodbi, se lahko prepričamo o nepravilnosti obsodbe števerjanskega duhovnika tudi zaradi dejstva, da v tem primeru, sodišče, zaradi proceduralne napake, ni smelo upoštevati zvočnih meritev, tako da tehničnih dokazov ni bilo. V Sondriju pa, kljub temu da so bile meritve opravljene in pravilno predstavljene sodišču in so seveda pokazale, da zvonjenje prekaša dovoljeno mero, je sodnik tamkajšnjega župnika oprostil.

Če bi se vsa ta stvar zaključila pri tem, bi morali ugotoviti, da "La legge è uguale - quasi - per tutti".

Damijan TERPIN

R O J S T V A

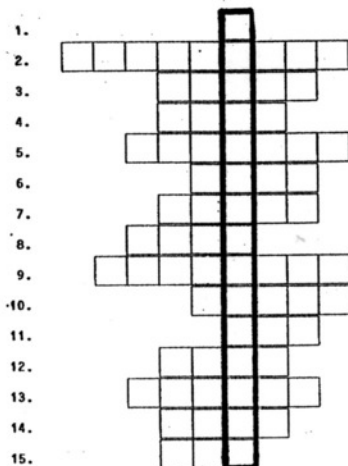
27. decembra lani se je rodila Isabel Klanjšček. Oče ji je Mario Klanjšček z Jazbin, mati pa Krstevič Jasminka.

26. januarja se je rodil Gabrijel Lango. Oče mu je Florijan, mati pa Nežica Bajt. Družina stanuje v Ščednem.

3. aprila se je rodil Michele Marega. Oče mu je Giorgio, mati pa Nadia Ughi. Družina stanuje na Valerišču.

6. aprila se je rodila Liza Terčič. Oče ji je Branko, mati pa Franka Padovan. Družina je naseljena pri Aščevih.

Srečnim staršem lepo čestitamo, malčkom pa želimo, da bi zrasli v zavedne Slovence.

VELIKONOČNA KRIŽANKA

Definicije:

1. Predlog
2. Velikonočna skrivnost
3. Ni žalosten
4. Nesemo k blagoslovu
5. Velikonočni vzlik
6. Čas pred Veliko nočjo
7. Skupina stavkov
8. Steverjanska velikonočna specialiteta
9. Dan pred praznikom
10. Otroci jih barvajo
11. Mesto pevcev v cerkvi
12. Ga tvori več pevcev
13. Tipična velikonočna mesna jed
14. Steverjanski mora ponoči molčati
15. Je še, ko gremo k vstajenski maši

Če boste pravilno odgovorili na definicije, boste v označenem stolpcu dobili voščilo Mladinskega krožka vsem cenjenim bralcem in bralkam.

Rešitev bomo objavili v prihodnji številki Vestnika.